

O NEVIDITELNÉ ZDI NEMOCI, KARANTÉNY, MALOMOCENSTVÍ A COVID

Kázání ze soboty 31.10.2020 – br. Michal Bacar

Sestry a bratři v Kristu,

je mi jasné, že už máte plné zuby nekončících, vesměs špatných zpráv na téma Covid 19 a tak jsem se rozhodl, že dnešní kázání bude o něčem úplně jiném, a sice o malomocenství. (Ha, ha)

Text, který chci s vámi dnes otevřít, je z Markova evangelia, první kapitoly:

Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn. Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč a nařídil mu: „Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“

Malomocenství, či cizím slovem lepra, bylo nejtěžší a nejmávanější nemocí starověku. Ale i dnes je stále na Zemi přítomné a každý rok jím onemocní 250 000 lidí. Starověcí lidé neodkázali malomocenství léčit, a tak jediným prostředkem, který bránil jeho šíření byla izolace. Celoživotní izolace, pokud nedošlo k uzdravení. Starý zákon předepisuje celkem detailně, kdo má být kvůli malomocenství prohlášen za nečistého. Nečistí byli pak vyloučeni ze společenství a neměli možnost účastnit se života se zdravými lidmi. Ve středověku pak měli nařízeno nosit na sobě zvoneček, aby normální populace mizela malomocnému z cesty.

Nemoc vytvořila kolem člověka zeď, která nebyla vidět, ale o to pevnější byla. Vytvořila kolem něho bariéru, kterou nebylo možné proniknout. A tomu my dnes dobře rozumíme, protože koronavirus staví kolem nás podobné zdi a izoluje nás.

Připomíná mi to legendární album od skupiny Pink Floyd The Wall, které popisuje právě takovou zeď, která nás vede do samoty a izolace. A každá další věc v našem životě je jen another brick in the wall...

Ale tahle zeď (v případě malomocného i koronaviru) má přece velmi dobrý důvod! Má nás chránit. Chrání mě před tebou a tebe přede mnou. A to je hrozně dobře! Jenže současně skrze ni padáme do pastí. Ta neviditelná zeď nám bere prostředky, kterými dokážeme se samotou bojovat. Nesmíme se navzájem dotýkat. Nesmíme si vidět do tváře. Nevidíme úsměv toho druhého. A když ho vidíme, tak jen na obrazovce počítače.

Nabízí náboženství něco, co nám pomůže protnout tento bludný kruh? Leviticus 13 a 14 popisuje velmi propracovaný obřad, kterým mohl kněz malomocného očistit. Ten obřad je pro moderní ucho natolik bizarní, že se mi strašně líbí. Poslouchejte se mnou

Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocenství na malomocném zhojena, rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop. Kněz rozkáže zabít jednoho ptáka nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop a omočí to i s živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou. Stríkně sedmkrát na očišťovaného od malomocenství a očistí ho. Živého ptáka vypustí do pole. Očištěný si vypere šaty, oholí si celé tělo, omyje se vodou a bude

čistý. Potom vejde do tábora, ale usadí se vně svého stanu na sedm dní. Sedmého dne si oholí všechny vlasy na hlavě, bradu, obočí, všechny chloupky si oholí, vypere si šaty, omyje se celý vodou a bude čistý. Osmého dne vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem jako přídatnou oběť a jeden džbánek oleje. Očišťující kněz postaví očišťovaného muže i ty věci před Hospodina, ke vchodu do stanu setkávání. Pak vezme kněz jednoho beránka a přinese jej se džbánkem oleje v oběť za vinu a podáváním to nabídne jako oběť podávání před Hospodinem. Beránka pak porazí na místě, kde se poráží oběť za hřích a oběť zápalná, na místě svatém, neboť knězi patří jak oběť za hřích, tak oběť za vinu. Je to velesvaté. Kněz vezme trochu krve z oběti za vinu a potře očišťovanému pravý lalůček ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy. Ze džbánu vezme kněz trochu oleje a odleje do levé dlaně. Pak omočí kněz prst pravé ruky v oleji na své levé dlaně a sedmkrát stříkne prstem olej před Hospodinem. Trochou zbylého oleje na své dlaně potře kněz očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy tam, kde byl potřen krví z oběti za vinu. Zbytkem oleje z dlaně potře kněz hlavu očišťovaného. Tak za něj vykoná smířčí obřady před Hospodinem. Kněz připraví oběť za hřích, aby zprostil očišťovaného nečistoty; potom se porazí dobytče k oběti zápalné. Kněz bude obětovat zápalnou a přídatnou oběť na oltáři. Tak za něj kněz vykoná smířčí obřady. Bude čistý.

Má farářská duše úplně pookřála, když jsem to četl. Nádhera. Jenže v tomhle půvabném kouzelném obřadu je jeden zádrhel. On nepomůže k tomu, aby se daný člověk uzdravil. Začíná totiž slovy: ... je-li rána zhojena... Když se ten člověk sám uzdraví, zbaví ho kněz rituální nečistoty. Ale nic víc nedokáže. Nedokáže to samotné uzdravení. Nedokáže porazit ten virus. Kněží jsou bezmocní a my jsme také bezmocní. Nakonec to není náhoda, že čeština používá právě tato slova – málo-mocný, ne-mocný. To jsme my lidé: málo-mocní a nemocní a bez-mocní. I když bychom si tu moc přáli mít.

A pak do té neviditelné bubliny, která malomocného obklopuje, vstoupí ruka a dotkne se ho. Po jak dlouhé době cítil na svém těle dotyk jiného člověka? Tam, kde jsme my málo-mocní, je Kristus mocný. My nemůžeme tuhle zeď zbořit, protože ona tam stojí z dobrého důvodu. Ale nejsme ztraceni, protože Kristus ji zbořit může. Chce-li, může očistit i nás. A jeho odpověď je stejná jako u malomocného. Chci. Buď čist.

Amen